

25 NOIEMBRIE

**EGKOMIA
SF. MARI
MUCENIȚE
ECATERINA
DE LA
ALEXANDRIA**

EGKOMIER-GR

ΕΓΚΩΜΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΚΑΤΑΛΗΠΤΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΝΥΜΦΗΝ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΝ
ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ

Ἦχος γ'. Ἀκροστιχὶς ἢ ἐξῆς·
«Αἰκατερίνης μεγαλάθλου αἴνεσις. X.»

Αἴγλαόμορφε ἀμνὰς
τοῦ Δεσπότητος Ἰησοῦ,
ὄν προσάγομέν σοι νῦν
δέξαι ὕμνον μελιχρόν.

Ικετεύομεν θερμῶς·
ὦ Αἰκατερίνα, φῶς
τοῦ Σιναίου τπλαυγές,
φώτισόν μου τὴν ψυχὴν.

Κῆπος χάριτος ἠδὺς
καὶ εὐώδης ἀληθῶς
πέλει σκίνωμα τὸ σὸν
ἐν Σιναίου τῇ Μονῇ.

Αἴνυμνήσωμεν ψυχῆς
τῆς Αἰκατερίνης πῦρ
καὶ τὸν ἔρωτα αὐτῆς
πρὸς Νυμφίον Ἰησοῦν.

Τῆς Αἰκατερίνης νῦν
παρόρησιαν πρὸς Χριστὸν
ἐκζητήσωμεν πιστοὶ
τῆς παγκάλου καὶ σοφῆς.

Εἴγκανχάται ἱερῶς
σοῖς σπαργάνοις καὶ ῥοαῖς
σῶν αἱμάτων, θαυμαστή,
τῆς Ἀλεξανδρείας γῆ.

Ρῦσαι πάντας συμφορῶν
τούς, Αἰκατερίνα, νῦν
μνήμην στέφοντασ τὴν σὴν
ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς τερπιναῖς.

Ιᾶμάτων ποταμὸς
ᾠφθης, Μάρτυς εὐσταλὲς
τῶν, Αἰκατερίνα, σὴν
ἐκζητούντων ἀρωγὴν.

Νῦν ἀμνάδα τὴν κλυτὴν
Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ
καὶ Σιναίου καλλονὴν
εὐφημήσωμεν φαιδρῶς.

ΗἸ Αἰκατερίνα νῦν
ἐξυμνεῖται ὡς ἀστὴρ
γενναιότητος λαμπρὸς
καὶ ἰάσεων φανός.

Γκῆνος σὸν ὑπερφυῶς
Ἄγγελοι εἰς κορυφὴν
μετεκόμισαν Σινᾶ,
ἀφθαρσία βραβευθέν.

Μ ἡ ἐλλίπτῃς ἐκτενῶς
δυσωποῦσα τὸν Χριστὸν
ὑπὲρ πάντων ὑμνητῶν
μαρτυρίου σου στερόρου.

Εὐφραδείας ἀκρεμῶν
ᾧφθῃς, Μάρτυς γεραρά,
ᾧ Αἰκατερίνα, δᾶς
οὐρανίων δωρεῶν.

Γῆ, Αἰκατερίνα, νῦν
καὶ οὐράνια ὁμοῦ
ἐπαγάλλονται τῷ σῷ
μαρτυρίῳ, τῷ στερόρῳ.

Αἴγαλλίαμα Σινᾶ,
τῶν λειψάνων σου σορὸν
ὡσπερ ὄλβον τιμαλφῆ
ἔχει, Μάρτυς εὐσθενές.

Λάμπεις πᾶσι τοῖς πιστοῖς
ὡς, Αἰκατερίνα, φῶς
εὐγενείας ψυχικῆς
καὶ σοφίας ἀκραιφνοῦς.

Αἴκρεμῶν ὑπομονῆς
ἐν βασάνῳ τοῦ τροχοῦ
ἀνεδείχθῃς, γυναικῶν
φρυκτωρὲ ἀθλητριῶν.

Θρόνῳ παρεστῶσα νῦν
σοῦ Νυμφίου Ἰησοῦ
καθικέτευε Αὐτὸν
ὑπὲρ σοῦ τῶν ὑμνητῶν.

Λάμψει σοῦ τῶν θαυμαστῶν
καταυγάζεις ἀληθῶς,
ὦ Αἰκατερίνα, γῆς
πάσης πέρατα φαιδρῶς.

Οὐρανόθεν τοῖς πιστοῖς
πέμψον, εὐφημε ἀμνάς
τοῦ Χριστοῦ, σὴν ἀρωγὴν,
σκέπην καὶ ἐπισκοπὴν.

Υπερόπτις γερωῶν
δειξον πρόσφυγας τοὺς σοὺς
καὶ ἀρρέυστων ζηλωτὰς
τοὺς ὑμνοῦντάς σε πιστῶς.

Αἰλεξάνδρεια, πατρὶς
σοῦ ἡ ἔνδοξος, τιμᾶ
τὴν σὴν μνήμην καὶ Σινᾶ
ὡς προστάτιν σε ὑμνεῖ.

Ι᾽ησοῦ ἀμνάς ἀγνή,
σοφισθεῖσα ὑπ' Αὐτοῦ,
καλλιμάρτυς, λόγοις σοῖς
ἤσχυνας σοφοὺς τῆς γῆς.

Νίκης φέρουσα χρυσοῦν
στέφος, Μάρτυς, πρὸς σκηνὰς
σοῦ Νυμφίου παμφαεῖς
ἀνελήλυθας σαφῶς.

Εὐχαρίστως οἱ πιστοὶ
σοί, Αἰκατερίνα, νῦν
ἐκβοῶμεν· Εὐσταλῶν,
χαῖρε, αὐχὸς γυναικῶν.

Γῶμα Ἄγγελοι τὸ σὸν
ἤνεγκον εἰς κορυφὴν
τοῦ Σινᾶ καὶ σὴν ψυχὴν
εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ.

Ινα μέλπωμεν τὴν σὴν
προστασίαν ἐν δεινοῖς,
χείλη ἀνοιξὸν ἡμῶν,
ὕμνητόλων σου πιστῶν.

Δόξα.

Γέπε, πάνσεπτε Τριάς,
Σὲ δοξάζοντας αἰεὶ
ὕμνωδίαῖς μελιχραῖς
ὡς αἰτίαν τοῦ παντός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαρμονὴ τῶν χοϊκῶν,
Θεοτόκε, τὴν ἀχλὺν
ἀποδίωξον ἡμῶν
λυπηρῶν παντοδαπῶν.

Δίστιχα.

Αἰκατερίναν ἐγκωμίοις ἤνεσε
σὺν Δαμιανῷ πανσέπτῳ Χαραλάμπης.

Αἰκατερίνης ἔπλεξε στέφος ὕμνων
Γεωργίου χάριν Χαραλάμπης πόθῳ.